

محبت فاطمه(س) واجبی است که نمی‌توان قصور در آن را جبران کرد

رئیس بنیاد بین‌المللی نهج‌البلاغه تصریح کرد: محبت حضرت فاطمه(س) از واجب‌های اصطلاحی ما هم واجب‌تر است، چرا که واجب‌های ما ممکن است قضا شود و بتوان قضای آن را ادا کرد اما محبت فاطمه(س) واجبی است که انسان نمی‌تواند قصور در آن را بعداً جبران کند.

رئیس بنیاد بین‌المللی نهج‌البلاغه تصریح کرد: محبت حضرت فاطمه(س) از واجب‌های اصطلاحی ما هم واجب‌تر است، چرا که واجب‌های ما ممکن است قضا شود و بتوان قضای آن را ادا کرد اما محبت فاطمه(س) واجبی است که انسان نمی‌تواند قصور در آن را بعداً جبران کند.

آیت‌الله سیدجمال‌الدین دین‌پور، رئیس بنیاد بین‌المللی نهج‌البلاغه
آیت‌الله سیدجمال‌الدین دین‌پور، رئیس بنیاد بین‌المللی نهج‌البلاغه در گفت‌وگو با خبرگزاری قرآنی ایران(ایکنا)، به تشریح ویژگی شخصیتی حضرت فاطمه(س) از زبان حضرت علی(ع) پرداخت و گفت: حضرت علی(ع) علاوه بر اینکه به عنوان یک همسر و مادر فرزندان خودشان به حضرت فاطمه(س) نگاه می‌کردند، ایشان را یک شخصیت نمونه از نظر ایمان و اخلاق می‌دانستند.

وی ادامه داد: با نگاه به زندگی این دو بزرگوار می‌بینیم نحوه برخورد امیرالمومنین(ع) با حضرت زهرا(س) برخوردی فراتر از برخورد شوهر با همسر و برخوردی در حد یک بانوی آسمانی و نمونه‌های اخلاق، معارف و شخصیتی است که در اوج مقامات معنوی قرار دارد و تا آخرین لحظات زندگی حضرت فاطمه(س) و پس از آن نیز این نگاه مشهود است.

رئیس بنیاد بین‌المللی نهج‌البلاغه در پاسخ به این سؤال که با توجه به اینکه حضرت رسول اکرم(ص) در قبال رسالت خویش مزدی جز محبت اهل بیت(ع) خود را نخواسته‌اند، آیا می‌توان گفت محبت حضرت فاطمه(س) یک واجب قرآنی است، گفت: دستورات الهی همه تحت عنوان واجب خلاصه نمی‌شود و حتی مستحبات هم در اوج ضرورت است، اما در مورد واجب تأکید ویژه صورت گرفته است که نفع عمل به آن واجب به خود امت باز می‌گردد.

وی ادامه داد: علاقه به حضرت زهرا(س) و ائمه(ع) که در خود قرآن هم آمده به خاطر خود امت است و به این خاطر است که امت مشعل‌های هدایت را ببینند و گمراه نشوند و حتی می‌توان گفت که محبت حضرت فاطمه(س) از واجب‌های اصطلاحی ما هم واجب‌تر است، چرا که واجب‌های ما ممکن است قضا شود و بتوان قضای آن را ادا کرد اما محبت فاطمه(س) واجبی است که انسان نمی‌تواند قصور در آن را بعداً جبران کند.

آیت‌الله دین‌پور با تأکید بر اینکه حضرت فاطمه(س) اگر در جامعه کنونی ما زندگی می‌کردند چیزی فراتر از واجبات و محرمات از ما طلب نمی‌کردند، افزود: بسیاری از جنبه‌های زندگی و شخصیت حضرت مورد کم‌توجهی قرار گرفته است؛ چه از نظر عبادت، اخلاق و برخورد با مردم و چه از نظر فعالیت‌های اجتماعی و سیاسی زندگی و سیره ایشان مورد غفلت و بی‌مهری قرار گرفته است.

رئیس بنیاد بین‌المللی نهج‌البلاغه تصریح کرد: حضرت در مسائل سیاسی اجتماعی وارد می‌شدند اما با یک ویژگی مهم که آن هم اصل شخصیت زن یعنی عفاف و حجاب است که این جنبه شخصیتی حضرت به شدت در جامعه کنونی باید مورد توجه قرار داشته باشد.

وی با تأکید بر جایگاه علمی حضرت فاطمه(س) ایشان را راوی احادیث حضرت رسول(ص) معرفی و تصریح کرد: باید یک زن مسلمان خود را در اوج معارف دینی، علوم و مسائل مورد نیاز جامعه قرار دهد اما این ویژگی خاص حضرت است که در اوج فعالیت علمی و سیاسی همزمان و همگام قداست و تقوای خود را حفظ می‌کردند.

